

Delikanlı Osman: Uwe Bläsing

Mehmet Ölmez
(İstanbul)

Öğrencilik yıllarım, Hacettepe’de doktora yılları. Antropolog bir arkadaşım her yaz ayında Rize’nin yaylalarında alan çalışmasında. Yine bir alan çalışması sonrası bana Hollanda’da yaşayan, Türkoloji alanında donanımlı bir Türkologdan bahsetti. Benim gibi yeni yetişmekte olan bir öğrenci için her Türkologu bilmek, tanımak elbette mümkün değildi; ama en azından Avrupa’daki tanınmış Türkologları, dilcileri bildiğimi düşünüyordum. Bu tanımadığım kişi de kimdi? Daha sonra *Çuvaş Atasözleri*’ni, Türk dillerinden birisinin atasözleri üzerine en kapsamlı çalışmayı, yöntem olarak öteki çalışmalara örnek olacak olan *Tschuwaschische Sprichwörter und sprichwörtliche Redensarten*’i gördüğüm zaman kimi ‘tanımadığım’ı daha iyi anladım.

Zaman içerisinde *Studia Etymologica Cracoviensia*’da çıkmaya başlayan ayrıntılı etimolojilerini okumaya başlayınca, Uwe Bläsing’i, onun akademisyenliğini daha da yakından tanımaya başladım. Buna ilaveten Marek’in sohbetlerinde dilinden düşürmediği bir Uwe de vardı. Şahsen görmek istediğim, tanışmak için sabırsızlandığım Uwe ile karşılaşmam ancak 2002 yazında gerçekleşti. Ankara’da 2002 yazında toplanan Altayistik Kurultayı’nda (PIAC) katılımcıların kendilerini tanıttığı açılış konuşması esnasında arka sırada oturan ve devamlı konuşan, gülüşen, deyim yerindeyse ‘muzırlık yapan’ üç kişi vardı. Bu ‘muzır’ kişiler olsa olsa, programda adını gördüğüm ve henüz karşılaşmadığım Alexander Vovin, Stefan Georg ve Uwe Bläsing olmalıydı. Gerçekten de

öyleydi. Daha ben kendimi tanıtır tanıtılmaz ‘muzır’ grup hemen bana ‘Mehmet, Mehmet sen misin?’ diye seslendiler. İşte Uwe abimle tanışıklığım, birlikte çalışmaya başlamam o günlere uzanır. Bu çalışmalar diğer iki ‘muzır’ kişiyi de içerir.

Şaka bir yana, yayın çalışmalarına başladığından bugüne benim Uwe abim, Ayder yaylasının ‘Delikanlı Osman’ı (Ayder’de Osman olarak tanınmaktadır) el attığı her konuyu, her kelimeyi âdeta canını çıkarırcasına yazmakta, ‘efradını cami, ağyarını mani’ şekilde işlemektedir. Bunun için yalnızca *bürküt*’ü ele aldığı yazıya bakmak yeterlidir (57 sayfa).

2002’den sonra, Türkiye’de düzenleyiciliğini yaptığım toplantıların tamamı, bir-ikisi istisna, Uwe’li geçti. Türkiye’nin her köşesinden Türkologlar, doktora öğrencileri Uwe’yi tanıdı. ‘email’in icadı ile herkesin imdadına, sorularına yetiştii.

Çalışma alanı, ilgi alanı çok geniş olan, çok farklı alanlarda yazılar yazan Uwe Bläsing, *armut*’tan *erguvan*’a, Türkçe-Ermenice ilişkilerinden Tunguzcaya her alanda ders vermiş, bildiriler okumuştur.

Bugün hastalığı dolayısıyla konuşmakta zorlanan Uwe Hocamız gözleriyle de konuşuyor. Hele güldüğü zaman, kelimenin tam anlamıyla gözlerinin içi gülen Hocamız için, editörlerinden olduğu *Iran and the Caucasus* dergisi de 2015 yılına ait ilk sayısını armağan olarak ayırmıştır. 11 Temmuz 1955’te doğan Uwe Bläsing Hocamız için 60 yaşına basması dolayısıyla Türkolog meslektaşları olarak bizlerin de bu çorbada bir damla tuzu olsun istedik ve elinizdeki armağanı hazırladık.

Yaşa, var ol Uwe Bläsing!